

Пише: Владимир Терзић
среда, 22 децембар 2021 16:04

У последњој емисији „Црно-бели свет са Ђорђем Вукадиновићем“ гостовао је адвокат Владимир Терзић, члан управног одбора Адвокатске коморе Србије и један од оснивача покрета „Буђење“. Главна тема је био предстојећи референдум о уставним изменама у правосуђу, заказан за 16. јануар. А непосредни повод Терзићевог гостовања јесте „Иницијатива групе надстраначких и ванстраначких личности различитих оријентација да се изађе на референдум и да се гласа против.“, рекао је домаћин, који је и сам један од потписника те иницијативе.

„Ако имамо општу оцену да је правосуђе лоше, наравно да ће то лоше правосуђе да бира и лоше кандидате“

Ми данас немамо државу, имамо партију која је узела све прерогативе власти

„Ми данас немамо државу, имамо партију која је узела све прерогативе власти и која влада помоћу тих партијских послушника“, каже Терзић. „ Да ли су они у извршној власти – знате врло добро да Ана Брнабић не одлучује ништа, ниједан од министара не одлучује ништа, све је то у „надлежности“ председника. Такође, немамо ни законодавну власт.

Пише: Владимир Терзић
среда, 22 децембар 2021 16:04

Имамо тамо (у парламенту) 250 неких – извињавам се ако има некога ко промишља самостално – људи који гласају на звоно, кад им се означи притисну 'за' или 'против', зависно од договора. И на крају имамо ову судску власт, коју данас такође хоће да претворе у партијско власништво.“

Терзић сматра да би се усвајањем предложених амандмана судска власт измакла контроли преостале две гране: „У нашем уставу имате прокламован принцип контроле и равнотеже између три гране власти – законодавне, извршне и судске. Те три гране власти не могу да буду једна другој наметнуте, односно са преовлађујућим утицајем у друштву. Између њих мора да постоји баланс. Са овим уставним променама, дошло би до „судократије“. Имаћемо ситуацију да судови бирају сами својих шест представника (у високом савету судства), тужиоци својих пет (у високом савету тужилаштва), који одлучују о комплетном избору кадрова у правосуђу, и парламент на један врло тежак начин бира по четири истакнута правника и у једном и у другом телу који учествују у раду. (...) У овим уставним амандманима имате да ова по четири истакнута правника посланици бирају двотрећинском већином. То може овај парламент, који је легалан, али није легитиман, али у неком следећем вероватно нико неће имати двотрећинску већину .“

Ако имамо општу оцену да је правосуђе лоше, наравно да то лоше правосуђе и бира лоше кандидате

Терзић је истакао да је разлог нелегитимности парламента чињеница да многи грађани услед бојкота нису имали прилику да изаберу своје представнике, тако да парламент не представља слику друштва. „Има примера да од два кандидата у једном колективу људи бирају оног лошијег. (...) То је по оној „сличан се сличном радује“... Ако имамо општу оцену да је правосуђе лоше, наравно да то лоше правосуђе и бира лоше кандидате. Зато је ту тај парламент који треба да каже : Не, овај не може! А не да ови њима дају готову ствар, ових шест судија који могу да буду врло упитног и морала и знања, а да се неко изабера само зато што је 'наш човек '“, каже Терзић

Вукадиновић се сложио и скренуо пажњу да један део критичара амандмана истиче да би на исти начин правосуђе могло потпасти под утицај глобалних центара моћи. Саговорници су били сагласни да се усвајањем амандмана једна грана власти потпуно отрже од државе, потенцијално широко омогућавајући чак и утицај крупног капитала, а да, с друге стране, није искључен утицај политичког естаблишмента на њу неформалним каналима.

„Овим референдумом правосуђе вам је заковано четири године, а можда и дуже – ако се узме у обзир тешкоћа да се изабере ново“

Вукадиновић и Терзић су констатовали и да на овај начин режим настоји да грађанима „подметне“ мењање устава као нешто рутински и свакидашње, те би се тако на референдуму ускоро могла наћи и друга питања, попут преамбуле о Косову и Метохији као неутуђивом делу територије, или ограничење броја мандата председника

Наиме, на гласачком листићу неће бити наглашено чак ни то да се у овом случају ради о изменама у вези са правосуђем. Вукадиновић и Терзић су констатовали и да на овај начин режим настоји да грађанима „подметне“ мењање устава као нешто рутински и свакидашње, те би се тако на референдуму ускоро могла наћи и друга питања, попут преамбуле о Косову и Метохији као неутуђивом делу територије, или ограничење броја мандата председника.

Када је реч о иницијативи бојкота референдума, домаћин је подсетио гледаоце да на овом референдуму нема прописаног цензуса од 50%. „Колико људи изађе, толико људи одлучује. Да пет људи изађе на референдум, а три да гласају за – ствар пролази.“

„То је предаја без борбе. То је потпуно сулуда прича“, сматра Терзић. „Четири године не можете да поставите то питање поново. То правосуђе вам је заковано четири године, а можда и дуже ако се узме у обзир тешкоћа да се изабере ново“

„Идеја једне колоне није та да она победи Вучића и влада. Не. Поента је да орачи свој мандат на годину дана и да створи услове за фер и поштене изборе“

Покрет Буђење је осмислио концепт извесног „Друштвеног споразума“, иницијативу да се забрани истраживање, експлоатација и прерада литијума у Србији. Терзић истиче да су неки опозициони актери „врло тешко потписали“ овај споразум, које су потписале најпре Двери, а затим и ССП, Народна странка, и Еколошки устанак. Терзић је нагласио да „Не давимо Београд“ и Заједно за србију (покрет Небојше Зеленовића) још увек нису

Пише: Владимир Терзић
среда, 22 децембар 2021 16:04

потписали, не наводећи разлоге, као и да је ССП претходно покушао да се категорија забране замени неком врстом мораторијума на неодређено време.

„Ја још верујем да постоји могућност да опозиција буде јединствена. И ово јесте била шанса да се једна колона прави. И пазите, око потпуно неутралног питања, идеолошки... Дал' си леви или десни, за ово или за оно... Везује нас све и тај Рио тинто... (...) То је била наша идеја, буквално смо људе вукли за рукав да потпишу то да би то био камен темељац неке будуће сарадње и неке једне колоне. (...) Идеја те једне колоне није та да она победи Вучића и да влада. Не. Поента је да орачи свој мандат на годину дана и да створи услове за фер и поштене изборе, на којима ће се онда људи опредељивати идеолошки и програмски, итд...“

Вукадиновић је изнео становиште да и питање референдума такође може послужити као основа за уједињавање опозиционих снага. Саговорници су се сложили да је на конференцији поводом иницијативе да се на референдуму гласа против било приметно одсуство НоваС и Н1, медијских кућа које су традиционално уз „правоверну опозицију“, како је Терзић назива.

„Овде је проблем у криминалном пројекту, а не у томе што уопште постоји. Неће бити ништа од рушена Београда на води“

Ја сам од почетка свестан да је то један криминални пројекат. То је јасно. Али са друге стране, као идеја, уопште није лош пројекат

На Вукадиновићево „традиционално“ питање о Београду на води, адвокат је изнео став за који каже да је можда „мањиски“ у овој емисији: „Ја сам од почетка свестан да је то један криминални пројекат. То је јасно. Али са друге стране, као идеја, уопште није лош пројекат. И није то Вучић смислио. Та идеја постоји, о изласку на воду. Неко је очигледно имао идеју, коју је реализовао, ПО ЊИМА, на једини могући начин. Наравно да то није законит начин. Наравно да су извршена озбиљна кривична дела. Наравно да је нетранспарентна имовинска структура у самом том пројекту... То би требало да буде у будућности предмет рада државних органа. Овде је проблем у криминалном пројекту, а не у томе што уопште постоји. Боље је да постоји, него да не постоји.“

Адвокат је објаснио да упркос томе што је лекс специјалист који је донет због њега неуставан, Београд на води не може да се руши ни у једном тренутку, онако како је раније, гостујући у „Црно-белом свету“, предложио његов колега Владимир Гајић. Као разлоге, адвокат је навео висину одштета које би држава морала да исплати купцима, колико из бог других трошкова као што би било одношење шута.

Домаћин је ипак подсетио свог госта да су многи стручњаци из области архитектуре и урбанизма при ставу да у овом облику, пројекат има бројне и неоправдиве инфраструктурне, техничке и естетске недостатке.

„Скроз је ненормално да се зна за рецепт из Црне Горе, и да не жели да га примени. Власт не може да спречи људе да се организују, колико год притисака било.“

Домаћин је покренуо и тему краја Вучићевог режима, питавши госта за очекивања у том погледу. „Ја се плашим неког брака између дела опозиције и Вучића... То ни могла бити једна прелазна фаза ка његовом дефинитивном одласку из власти.“, рекао је Терзић.

Пише: Владимир Терзић
среда, 22 децембар 2021 16:04

„Мислите да би његов одлазак могао да буде кроз симбиозу са делом садашње опозиције? Такорећи, споразумни одлазак... Уз асистенцију спољног фактора?“, упитао је Вукадиновић свог госта. А а адвокат је одговорио потврдно. „То би био тзв. „меки одлазак“. А акав би био тврди одлазак?“, пита даље домаћин.

Народ препозна када је неко искрен (...) Нема везе колико ко школе има, али ако осети искреност, и да неко има план, јако добро реагује на то

„Тврди одлазак је претио већ, пре две недеље.“, рекао је Терзић, мислећи на протекле блокаде саобраћајница широм Србије. „Вучић је ту препознао је потпуно нову енергију. Та нова енергија јесте оличена у Сави Манојловићу. Колико год се сад трудили да минимизују његов значај у протестима(...)Многи покушавају да наставе ту причу... Али не иде то тако лако. Народ препозна када је неко искрен (...) Нема везе колико ко школе има, али ако осети искреност, и да неко има план, јако добро реагује на то.“ Он је објаснио да је доследност при обустави блокада након повлачења закона о експропријацији, те да је снага показана, а граница успостављена. Након дигресије о Рио Тинту, и укидању просторног плана за Лозницу, а да је на реду и укидање истог за целу Србију. На крају је Терзић закључио да „само је потребно какво такво јединство те опозиције и да нико не изда сутра, да пређе не ону меку причу. (...) Скроз је ненормално да Србија зна за рецепт из Црне Горе, и да не жели да га примени. Власт не може да спречи људе да се организују, колико год притисака било. Може да спречи неке који су уцењени или зависни у односу на власт. (...) Али они честити људи, којих је највећи број, у разним државним органима, универзитету, адвокатури, где год хоћете, можете да их нађете. Али највећа грешка ове опозиције је што никада нису кренули проактивно према људима који би могли да буду добри страначки кадрови... И то је управо та негативна селекција о којој причамо.“